

Arrest

**nr. 65 818 van 29 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 april 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 19 april 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2011 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE GROOTTE, die loco advocaat J. DE MAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L.BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 maart 2008 treedt verzoekster te Chacao in het huwelijk met dhr. M.P.(...), van Belgische nationaliteit.

Op 15 juli 2008 legt verzoekster een aankomstverklaring af bij de gemeente Berlare, in het bezit zijnde van een geldig visum gezinshereniging.

Bij schrijven van 26 september 2008 bericht het Parket een onderzoek te hebben geopend wegens schijnhuwelijk.

Op 8 juli 2009 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

Bij schrijven van 24 september 2010 verzoekt de dienst vreemdelingenzaken, de stad om de redenen van de echtbreuk tussen verzoekster en haar echtgenoot na te gaan. Respectievelijk op 26 oktober 2010 en 20 november 2010 worden verzoekster en haar echtgenoot dienaangaande verhoord door de politie te Sint-Niklaas.

Op 7 januari 2011 wordt verzoekster in kennis gesteld van het schrijven van 4 januari 2011 waarbij de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan de burgemeester van de stad Sint-Niklaas verzoekt om verzoekster te vragen om uiterlijk tegen 6 april 2011 volgende documenten voor te leggen: (1) processen verbaal, medische attesten, opvang in een vluchthuis,... (2) een arbeidscontract en recente loonfiches of de gegevens van de kruispuntbank voor zelfstandigen met betrekking tot zijn onderneming en de documenten waaruit zijn inkomsten als zelfstandige blijken, (3) eventueel documenten met betrekking tot andere inkomsten en (4) het bewijs van ziekteverzekering (dekking van alle risico's in België), een SIS kaart is niet voldoende.

Verzoekster laat na binnen de drie maanden de gevraagde documenten over te maken.

Op 7 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op 19 april 2011 aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is thans de bij huidige vordering bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“ (...)

in uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van P.C.R.M.(...), geboren te Valencia op (...), van Venezolaanse nationaliteit

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing

Artikel 42quater §1, 4 van de wet van 15.12.1980: het huwelijk, afgesloten op 07.03.2008, werd ontbonden op 07.01.2011 door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, overgeschreven te Brussel op 08.02.2011.

Gezien betrokkene op 02.08.2008 ingeschreven werd in het Vreemdelingenregister in functie van haar echtgenoot, bevindt ze zich in het derde jaar van verblijf als familielid van een burger van de Unie. Zoals in dergelijke gevallen opgelegd in artikel 42quater §1 laatste lid, bevinden zich in het dossier elementen die wijzen op een schijnsituatie. Dit blijkt uit de processen-verbaal van verhoor van betrokkene en de echtgenoot en bijhorende bijlagen (bijlage d.d. 26.10.2010 aan P.V. GF 16233/10, navolgend stuk DE.L8 005688/10 d.d. 18.11.2010 aan aanvankelijk PV DE.55.97000751/2008).

Samengevat: de echtgenoot gewaagt van een schijnhuwelijk; betrokkene ontkent dit. De elementen die wijzen op een schijnsituatie zijn er wel degelijk.

Tevens gewaagt betrokkene van huishoudelijk geweld (artikel 42quater §4, 4° van de wet van 15.12.1980), maar betrokkene heeft niet aangetoond werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40 §4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet (artikel 42quater §4, laatste lid van de wet van 15.12.1980).

Nochtans werd haar daartoe drie maand de kans gegeven (zie brief d.d. 0401.2011, betekend aan betrokkene op 07.01.2011).

(...)”

Per fax van 26 april 2011 en 6 mei 2011, maakt de advocaat van verzoekster stukken over, onder meer een verklaring van vrouwenopvang omwille van echtelijke problemen en psychologisch geweld, de overeenkomst van 10 augustus 2010 tot regeling van wederzijdse rechten in het kader van de echtscheiding en loonfiches voor deeltijdse arbeid.

Verzoekster stelt dat zij zich heeft vergist in het lezen van de uiterste datum voor neerlegging van documenten en de datum te hebben geïnterpreteerd als zijnde 4 juni 2011.

Bij schrijven van 27 april 2011 laat de dienst vreemdelingenzaken weten dat de beslissing van 7 april 2011 behouden blijft omwille van volgende redenen:

“ (...)

Naar aanleiding van de stukken aangebracht op 26.04.2011 i.v.m. inkomen, ziekteverzekering en huiselijk geweld, kan ik u meedelen dat de bijlage 21, d.d. 07.04.2011 reeds betekend aan betrokkene, behouden blijft.

Redenen:

1/ de motivering dat betrokkene de deadlinedatum om de documenten aan te brengen verkeerd heeft begrepen (04 juni i.p.v. 06 april) is geenszins betwistbaar; er staat immers ook “3 maanden na betekening” in de brief.

2/ wat betreft het huishoudelijk geweld: er is slechts één attest dat betrokkene in een vluchthuis heeft verbleven. Er is geen enkel medisch attest of ander document. Het begrip “bijzonder schrijnende situatie” zoals bepaald in artikel 42quater, § 4, 4° van de wet van 15.12.1980 wordt ruim onvoldoende aangetoond.

Trouwens, uit de processen – verbaal van verhoor van betrokkene en de echtgenoot, blijkt dat het huishoudelijk geweld op zijn minst betwistbaar is.

(...)”

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekster in haar inleidend verzoekschrift stelt “om deze redenen, en alle andere, eventueel ambtshalve te doen gelden, onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenenis”, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) erop dat luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Een nieuw middel kan enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de loop van de procedure wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Verzoekster kan zich aldus niet het recht voorbehouden alle andere middelen te doen gelden in de loop van de procedure.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 42quater van de vreemdelingenwet, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM).

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“De beslissing door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wordt gemotiveerd als volgt:

(...)”

Naar aanleiding van het schrijven van de raadsman van verzoekster dd. 26.04.2011 werd een bijkomende beslissing genomen waarin werd geoordeeld als volgt:

(...)”

Zoals hierboven reeds kort aangehaald is verzoekster op 07.03.2008 in het huwelijk getreden met de heer M.D.P.(...) te Chacao, Venezuela.

Hoewel het huwelijk aanvankelijk goed liep, begreep de heer D.P.(...) maar al te goed dat verzoekster zich in een afhankelijke positie bevond.

Zo dreigde hij er meermaals mee dat als zij niet luisterde, hij haar zou verlaten, waarna zij zeker het land zou dienen te verlaten.

Van deze situatie werd door de heer D.P.(...) dan ook danig misbruik gemaakt.

Op een gegeven moment werd verzoekster dagelijks beledigd en geïntimideerd.

Het ging zelfs zover dat de heer D.P.(...) aan verzoekster mededeelde dat hij zelfmoord zou plegen, indien zij door zijn wangedrag de woning zou verlaten. (stuk 5)

Verzoekster kon deze situatie en de bijhorende psychologische chantage dan ook niet langer de baas.

Meer nog, zij zag zich genoodzaakt weg te vluchten uit de echtelijke woonst, naar een vrouwenhuis.

Alhoewel verzoekster ontzettend veel hield van de heer D.P.(...), en er derhalve geenszins sprake kan zijn van enig schijnhuwelijk, had het huwelijk geen kans op slagen, gezien de dominante houding welke de heer D.P.(...) aannam.

De verstandhouding tussen de twee echtelieden was daarna dan ook danig vertroebeld, dat een echtscheiding zich opdrong.

Op 07.01.2011 zijn verzoekster en de heer M.D.P.(...) dan ook uit de echt gescheiden.

De echtscheiding tussen partijen vond plaats gedurende het 3de jaar dat verzoekster in België verbleef.

Overeenkomstig artikel 42quater van de Wet van 15.12.1980 kan men zich voor het beëindigen van het verblijfsrecht tijdens het derde jaar van een verblijf als familielid echter enkel beroepen op een tussengekomen echtscheiding, indien er elementen voorhanden zijn die wijzen op een schijnsituatie.

Vooreerst is er in deze geenszins sprake van enige schijnsituatie.

Deze bewering zou zijn gestoeld op een proces-verbaal opgesteld door de heer D.P.(...)

Zulks is natuurlijk weinig ernstig.

Nadat verzoekster de echtelijke woonst had verlaten om tijdelijk te verblijven in een vluchthuis voor vrouwen, was de heer D.P.(...) duidelijk uit op wraak.

Geenszins kon hij het verkroppen dat verzoekster aan de buitenwereld zou laten uitschijnen dat hij schuldig maakte aan psychologisch geweld ten aanzien van zijn echtgenote.

Teneinde te trachten haar het zwijgen op te leggen, werd door hem een verklaring afgelegd, teneinde te laten uitschijnen dat verzoekster het huwelijk tussen hen beiden aanging teneinde verblijfspapieren te bekomen.

Niets is minder waar.

Dat het huwelijk tussen partijen aanvankelijk werd aangegaan aangezien zij werkelijk samen een gezin wensten te vormen, blijkt onder meer uit het feit dat zij door middel van onderlinge toestemming zijn gescheiden, waarbij aan verzoekster een hoog persoonlijk onderhoudsgeld werd toegekend. (stuk 6)

Zo het huwelijk werkelijk werd aangegaan, louter om verblijfsrechtelijke redenen, dan zou de heer D.P.(...) zich uiteraard nooit akkoord hebben verklaard om vrijwillig maandelijks een som van € 1.000,00 (thans gereduceerd naar € 500,00) aan verzoekster over te maken.

De heer D.P.(...) zou op dat ogenblik immers getracht hebben het huwelijk te laten annuleren, waarna er uiteraard geen onderhoudsverplichting bestaat.

Bovendien, zelfs in het onmogelijke geval dat verzoekster het huwelijk zou hebben aangegaan louter om verblijfsrechtelijke redenen — quod certe non- dan nog dient te worden gekeken naar artikel 42quater §4, 4° van de wet van 15.12.2011.

Dit artikel bepaalt immers dat wanneer het familielid van een burger van de EU (i.c. verzoekster) het slachtoffer is het geweest van huishoudelijk geweld, de echtscheiding tussen partijen er niet toe leidt dat het verblijfsrecht wordt beëindigd.

Zonder enige twijfel voldoet verzoekster dan ook aan die voorwaarde.

Ter staving van die bewering legt verzoekster een attest over van het CAW regio Dendermonde, Vrouwenopvang. (stuk 7)

Hieruit blijkt dat verzoekster van 16.07.2010 tot 18.08.2010 omwille van echtelijke problemen en psychologisch geweld aldaar is verbleven.

Ook uit het sociaal verslag, opgemaakt door het OCMW, blijkt dat verzoekster verbaal agressief werd benaderd. Bovendien kreeg zij geen huishoudgeld, waardoor zij gedwongen was thuis te blijven en geen sociale contacten mocht opbouwen. (stuk 8)

Daarenboven werd zij ook psychologisch gehanteerd door de heer D.P.(...).

Na elke ruzie tussen partijen dreigde hij er immers mee zelfmoord te plegen indien zij de woning zou verlaten.

Verzoekster durfde dan ook gedurende lange tijd geen stappen ondernemen.

Als gevolg hiervan kampte zij tijdens het huwelijk met een ernstige depressie. (stuk 9)

Er kan dan ook onmogelijk worden getwijfeld aan het feit dat verzoekster zich in een dermate prangende humanitaire situatie bevindt.

In tegenstelling tot wat verweerster tracht voor te houden, dient er geenszins sprake te zijn van lichamelijk huishoudelijk geweld.

Desondanks meent verweerster in haar antwoord dd. 27.04.2011 (stuk 3) dat het feit dat verzoekster zich in een prangende humanitaire situatie bevindt, twijfelachtig zou zijn, aangezien zij geen medische stukken overlegt.

Aangezien verzoekster het slachtoffer was van psychologisch geweld, is het voor haar zeer moeilijk om hiervan medische attesten over te leggen.

In een gelijkaardige casus, doch in toepassing van artikel 11 van de Vreemdelingenwet, oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28.12.2009 (inzake X) dat de wet de situaties van familiaal geweld niet beperkt tot fysiek geweld, en derhalve artikel 11 van de Vreemdelingenwet wordt geschonden wanneer het in de bestreden beslissing stelt dat het geweld waarop betrokkene zich beroept eerder van verbale aard is en geen enkel element van fysiek geweld gestaafd door een medisch attest vastgesteld werd.

Zoals hierboven reeds aangehaald, was verzoekster niet het slachtoffer van fysiek geweld, doch werd zij psychologisch dermate geterroriseerd dat zij zich tot een vluchthuis voor vrouwen diende te wenden.

Er kan dan ook onmogelijk worden ontkend dat verzoekster het slachtoffer was van huishoudelijk geweld.

Ook aan de bijkomende voorwaarden die worden gesteld, namelijk het aantonen dat zij werknemer is en voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel, heeft zij voldaan.

Ter staving legt zij vooreerst de overeenkomst in het kader van de Echtscheiding met Onderlinge Toestemming voor. (stuk 6)

Hieruit blijkt ontegensprekelijk dat zij maandelijks een onderhoudsgeld ten bedrage van € 1.000,00 ontvangt van haar ex-echtgenoot, en dit tot op het ogenblik dat zij een nieuwe vaste relatie zal aangaan, of werk zal vinden.

Vanaf dat ogenblik zal het maandelijks onderhoudsgeld worden herleid naar € 500,00.

Inmiddels heeft verzoekster er alles aan gedaan om zo snel mogelijk werk te vinden, en op eigen benen te staan.

Thans is zij werkzaam als dienstster bij de firma J.(...) NV. (stuk 10)

Aldaar verdient zij, gezien haar deeltijdse betrekking, om en bij de € 350,00 per maand. (stuk 11)

Bovendien is zij, als loontrekkende, ingeschreven bij de B.M.(...), waardoor zij voldoet aan de voorwaarde welke bepaalt dat zij dient te beschikken over een ziektekostenverzekering. (stuk 12)

Er kan derhalve niet worden getwijfeld aan het feit dat verzoekster aan alle voorwaarden van artikel 42quater Wet 15.12.1980 voldoet.

De beslissing vanwege Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid dd. 07.04.2011, betekend op 19.04.2011, werd dan ook genomen geheel in strijd met artikel 42quater Wet 15.12.1980.

Het past dan ook dat de beslissing van 07.04.2011, betekend op 19.04.2011 zou worden vernietigd.

Minstens dient te worden geoordeeld dat de beslissing vanwege de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid in strijd is met het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, daar waar hij enkel rekening houdt met enkele verklaringen van de heer D.P.(...) om te beslissen dat er alsnog sprake zou zijn van een schijnsituatie.

Uit de gegevens van het dossier blijkt immers overduidelijk dat er in deze zeker geen sprake was van enige dergelijke situatie.

Ook de argumentatie dat uit de stukken niet afdoende zou blijken dat verzoekster het slachtoffer is van enig huishoudelijk geweld, tart elke verbeelding.

Uit het feit dat het zowel door verzoekster als door het OCMW noodzakelijk werd bevonden dat zij zich naar een Vrouwenopvanghuis zou begeven, blijkt ten andere duidelijk dat verzoekster het slachtoffer was van huishoudelijk geweld.

Ook uit het attest van haar huisarts blijkt dat zij ernstig te lijden had onder de huishoudelijke situatie.

Er kan derhalve niet worden ontkend dat zij zich in een prangende humanitaire situatie bevond, welke haar verder verblijf in deze verantwoordt.

Hierover anders oordelen zou immers een kennelijk onredelijke beslissing inhouden.

Bovendien woont verzoekster inmiddels meer dan 3 jaar in België, en heeft hier het centrum van haar belangen opgebouwd.

Verzoekster verplichten het land te verlaten zou dan ook een schending inhouden van artikel 8 E.V.R.M."

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts vastgesteld worden wanneer men zich op zicht van de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De *in casu* relevante overwegingen van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet luiden als volgt:

(...)

§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

(...)

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering, gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element, enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf."

(...)

"§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:

(...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;"

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 8 juli 2009 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Verzoekster betwist geenszins in haar verzoekschrift dat zij haar verblijfsrecht heeft verkregen in functie van haar huwelijk met haar echtgenoot. Bovendien bevestigt verzoekster in de uiteenzetting van haar verzoekschrift de vaststelling van verweerder dat er geen gezamenlijke vestiging meer is van verzoekster met haar echtgenoot gezien het huwelijk werd ontbonden op 7 januari 2011. Er wordt tevens niet betwist dat de termijn van twee jaar die is voorzien in artikel 42^{quater}, § 1 van de vreemdelingenwet reeds is verlopen en dat verzoekster zich bevindt in het derde jaar van verblijf als familielid van een burger van de unie. Verweerder diende, gelet op artikel 42^{quater}, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet, aldus aan te geven dat er sprake is van "elementen die wijzen op een schijnsituatie". Verweerder is aan deze verplichting tegemoetgekomen. Hij heeft in de bestreden beslissing, die is gesteund op het motief dat er geen sprake meer was van een gezinscel en een gezamenlijke vestiging tussen verzoekster en haar echtgenoot, immers aangegeven dat de echtgenoot van verzoekster in verhoren heeft aangegeven dat er sprake is van een schijnhuwelijk. Verweerder verwijst hiervoor onder meer naar de processen- verbaal van verhoor van de echtgenoot van verzoekster van 18 november 2010. De echtgenoot van verzoekster verklaarde dat verzoekster enkel met hem gehuwd is om zich te kunnen vestigen in Europa.

In voorliggende zaak kan het niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd om de verklaring van de echtgenoot van verzoekster te beschouwen als zijnde een element dat wijst op een schijnsituatie. Artikel 42^{quater}, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet vereist immers niet dat de schijnsituatie is bewezen doch spreekt enkel over het aanwezig zijn van elementen die wijzen op een schijnsituatie, hetgeen *in casu* het geval is.

De loutere bewering van verzoekster dat haar echtgenoot deze verklaringen heeft afgelegd uit wraak en dat de echtscheiding met onderlinge toestemming bewijst dat er geen sprake zou zijn van een schijnsituatie, doet geen afbreuk aan de vaststelling van verweerder dat er in de voorliggende zaak elementen van een schijnsituatie terug te vinden zijn in het administratief dossier, met name een proces-

verbaal nr. DE.L8.005688/2010, waaruit blijkt dat de echtgenoot van verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat verzoekster enkel met hem gehuwd is om naar Europa te kunnen komen en zich hier te vestigen. Het loutere feit dat verzoekster betwist dat er sprake is van een schijnsituatie neemt niet weg dat er in het administratief dossier elementen terug te vinden zijn die duiden op een schijnsituatie. Met haar betoog maakt verzoekster de schending van artikel 42^{quater}, § 1, laatste lid, van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Waar verzoekster stelt dat zij het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld en dat zij voldoet aan alle voorwaarden om haar verblijfsrecht te kunnen behouden stelt de Raad vast dat verweerder op 4 januari 2011 aan de stad Sint-Niklaas heeft verzocht om verzoekster te vragen om uiterlijk tegen 6 april 2011 volgende documenten voor te leggen: (1) processen verbaal, medische attesten, opvang in een vluchthuis,... (2) een arbeidscontract en recente loonfiches of de gegevens van de kruispuntbank voor zelfstandigen met betrekking tot zijn onderneming en de documenten waaruit zijn inkomsten als zelfstandige blijken, (3) eventueel documenten met betrekking tot andere inkomsten en (4) het bewijs van ziekteverzekering (dekking van alle risico's in België), een SIS kaart is niet voldoende. Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 7 januari 2011. Verzoekster laat echter na binnen deze termijn de gevraagde documenten over te maken aan verweerder. Verweerder neemt op 7 april 2011, de beslissing waarbij aangaande het huiselijk geweld als volgt wordt gemotiveerd:

“Tevens gewaagt betrokkene van huishoudelijk geweld (artikel 42^{quater} §4, 4° van de wet van 15.12.1980), maar betrokkene heeft niet aangetoond werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40 §4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet (artikel 42^{quater} §4, laatste lid van de wet van 15.12.1980).

Nochtans werd haar daartoe drie maand de kans gegeven (zie brief d.d. 0401.2011, betekend aan betrokkene op 07.01.2011).”

Nadat deze beslissing op 19 april 2011 aan verzoekster ter kennis werd gebracht maakt de advocaat van verzoekster per fax van 26 april 2011 en 6 mei 2011 stukken over aangaande het huiselijk geweld, stellende dat verzoekster zich heeft vergist in het lezen van de uiterste datum voor neerlegging van documenten en de datum zou hebben geïnterpreteerd als zijnde 4 juni 2011.

Evenwel dient te worden aangestipt dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen, kan het bestuur niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met de elementen die verzoekster na betekening van de bestreden beslissing voor het eerst heeft overgemaakt aan verweerder. Aangezien deze stukken op het ogenblik van de beoordeling niet gekend waren aan verweerder, kunnen deze stukken geenszins leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Geheel ten overvloede merkt de Raad dat de deadlinedatum geenszins verkeerd kon worden geïnterpreteerd aangezien er niet enkel “6/04/2011” werd vermeld maar ook “3 maanden na betekening”.

Een schending van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Verzoekster maakt, zoals blijkt uit voorgaande bespreking, niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Noch toont verzoekster aan dat de gevolgtrekkingen die de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Noch een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van het redelijkheidsbeginsel wordt door verzoekster aannemelijk gemaakt.

Verzoekster voert tevens een schending aan van artikel 8 van het EVRM. Dit artikel luidt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

De Raad merkt op dat verzoekster zich beperkt tot de loutere bewering dat zij het centrum van haar belangen in België heeft opgebouwd. Met deze loutere bewering, die een eerdere verklaring van verzoekster van 26 oktober 2010 waarin zij stelt dat “[haar] sociale contacten hier heel beperkt zijn en [zij] hier verder geen familie [heeft]” tegenspreekt, wordt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel van verzoekster is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

mevr. A. VAN DOORSLAER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. VAN DOORSLAER

J. CAMU